

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123211045
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123211045.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne: A. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/X, E. E., zastúpenej Advokátskou kanceláriou LAW FIRM s.r.o. so sídlom Špitálska 10, Bratislava, proti žalovanému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, B., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č. k. 15C/78/2023-12 zo dňa 28. novembra 2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vo výrokoch I., III. a IV., potvrdzuje.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému (povinnému), aby sa nepribližoval k žalobkyni (navrhovateľke) na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Výrokom II. súd vo zvyšku návrh zamietol. Výrokom III. uložil žalobkyni (navrhovateľke), aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti žalovanému (povinnému) žalobu o ochranu osobnosti. Výrokom V. súd rozhodol, že o náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí o veci samej. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 336 ods. 1, 3 CSP. Uviedol, že mal z úradnej činnosti zistené, že strany sporu boli manželmi od 13.04.2019, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/105/2021 zo dňa 27.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2023. Z manželstva pochádzajúci syn - mal. H., nar. XX.XX.XXXX, bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky a styk otca s maloletým nebol upravený. V súčasnosti sa pod sp. zn. 26P/142/2023 vedie na tamojšom súde konanie o úprave styku otca s dieťaťom, pričom otec návrh odôvodnil tým, že od rozvodu maloletého nevidel, matka dieťaťa mu bezdôvodne zabraňuje v styku s ním, neotvára, nereaguje na emaily a telefonáty. Žalobkyňa predložila k návrhu zábery z bezpečnostnej kamery zo dňa 04.11.2023 o 16.15 hod. a zo dňa 08.10.2023 o 11.46 hod., na ktorých je vidno osobné motorové vozidlo tmavej farby stojace pred bránou domu a prehľad blokovaných zmeškaných hovorov od volajúceho „tatino“ za obdobie od 23.04.2023 do 08.10.2023. Ďalej súd uviedol, že tiež mal osvedčené, že žalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 46T/26/2022 zo dňa 26.10.2022 právoplatne odsúdený pre spáchanie trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý trvá. Súd konštatoval, že strany sporu ako rozvedení manželia nežijú v spoločnej domácnosti. Podľa súdu možno mať za osvedčené, že žalovaný žalobkyňu opakovane kontaktuje, ako aj opakovane navštevuje v rodinnom dome žalobkyne, a to bez predošlého oznámenia, keď žalobkyňa označila konkrétne dni a situácie, kedy žalovaný bez jej dovolenia vstúpil do jej domu, resp. na jej pozemky a dožadoval sa jej prítomnosti. Uvedené možno mať za osvedčené

tiež zábermi z bezpečnostnej kamery, na ktorých je zachytené osobné motorové vozidlo žalovaného, ako aj výpismi z opakovaných zmeškaných hovorov. Súd mal tiež po vykonaní dostupných súdnych lustrácií osvedčené, že žalovaný bol právoplatne odsúdený za trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami s uloženým aktuálne trvajúcim podmieneným trestom odňatia slobody. Súd konštatoval, že z uvedeného možno mať za osvedčené, že žalovaný vyhľadáva žalobkyňu, vstupuje do jej obydľia bez jej súhlasu. Žalobkyňa dôvodne pociťuje obavu zo žalovaného po zistení, že bol držiteľom nelegálnej zbrane a streliva. Nie je tvrdené, že by fyzické ataky žalovaného spôsobili žalobkyni zranenia, avšak pre osvedčenie naliehavej potreby úpravy pomerov nie je nutné, aby vznikli obeť ujma na zdraví, postačuje, ak takáto ujma hrozí. Súd zdôraznil, že neodkladné opatrenie je nástrojom, ktorý má preventívne zabrániť prípadnému stupňovaniu alebo opakovaniu útokov žalovaného, ktoré by mohlo vyústiť do poškodenia zdravia alebo iného nebezpečného následku. Vzhľadom na opakované správanie žalovaného je podľa súdu namieste, aby bola obmedzená možnosť styku žalovaného so žalobkyňou tak, aby nedošlo k ohrozeniu jej telesnej a duševnej integrity a aby nemohol voči nej verbálne alebo inak zakročiť. Žalobkyňa môže mať dôvodne obavu z opakovania či vystupňovania opakujúceho sa konania žalovaného, vzhľadom na opakovane opísané konfliktné situácie. Súd s poukazom na správanie sa žalovaného bol toho názoru, že je potrebné žalobkyni poskytnúť dočasnú ochranu. Majúc na zreteli ochranu telesnej a duševnej integrity žalobkyne súd prvým výrokom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, pričom upravil určité špecifické situácie, ktoré môžu nastať a kde bude nevyhnutne nutná účasť žalobkyne a žalovaného súčasne, kedy sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov tento zákaz nevzťahuje. Súd považoval za potrebné zakotviť uvedenú výnimku zo zákazu, aby bol zabezpečený bezproblémový priebeh konaní, ktoré sa aj t.č. vedú (napr. o úpravu styku na tamojšom súde). Ďalej súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby bolo neodkladné opatrenie nariadené bez časového obmedzenia, teda bez toho, aby na toto konanie nadväzovalo konanie vo veci samej. Súd bol toho názoru, že na toto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia musí nadväzovať aj konanie vo veci samej, preto súd v súlade s ust. § 336 ods. 1 CSP uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej proti žalovanému o ochranu osobnosti (výrok III.). Pri rozhodovaní o otázke prípadného časového obmedzenia neodkladného opatrenia súd vychádzal z toho, že nie je viazaný návrhom strany, časové obmedzenie môže pritom vo výroku uznesenia vyjadriť aj vtedy, keď tak strana podávajúca návrh neučinila. Pokiaľ sa však časového obmedzenia neodkladného opatrenia strana nedomáhala, alebo ak sa výslovne domáhala trvania neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia, musí súd pri konštituovaní časového ohraničenia osobitným výrokom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku zamietnuť. Súd preto výrokom II. vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pričom zamietnutou časťou je časť, ktorá predstavovala navrhované neobmedzené trvanie neodkladného opatrenia. Súd konštatoval, že na to, aby zákaz priblíženia bolo možné uložiť natrvalo, je nutné komplexné posúdenie vzťahov medzi stranami, bude nutné zhodnotiť všetky produkované dôkazy, ako aj vyhodnotiť prípadnú hrozbu opakovania obťažujúceho konania zo strany žalovaného do budúcnosti a mieru hroziacej ujmy na strane žalobkyne po zadovážení dôkazov oboch strán. Súčasne bude nutné meritórne vyhodnotiť prípadné výsledky prebiehajúcich konaní (priestupkové konanie v časti postúpeného podaného trestného oznámenia vo veci nebezpečného vyhrážania žalovaného) a tiež komplexne vyhodnotiť tvrdenia žalovaného ohľadom jeho motivácie opakovaných neohlásených návštev v bydlisku žalobkyne (v návrhu na úpravu styku uvádza snahu o styk so synom). Tieto okolnosti totiž presahujú rámec osvedčovania skutočností, ktorý je charakteristický pre konanie o neodkladnom opatrení. Súd dodal, že v tomto konaní ani neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a vychádza len z osvedčených skutočností, produkovaných primárne len jednou zo strán. Na základe popisu skutočností tak, ako ich popísala žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré zároveň osvedčila dostupnými listinami, možno ale nateraz konštatovať, že požiadavka ochrany osobnostných práv formou neodkladného opatrenia, ktorej poskytnutie sa domáhala, je dôvodná. Pokiaľ ide o trovy konania, súd prvej inštancie s poukazom na § 262 ods. 1 CSP konštatoval, že o nároku na náhradu trov konania v časti o nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodovať až v konečnom rozhodnutí vo veci samej, vydanom v nadväzujúcom meritórnom konaní.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti považoval za nedôvodné a podľa jeho názoru bolo vydané na základe nesprávne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu veci. Namietal tvrdenie navrhovateľky (žalobkyne), že má z neho dlhodobejší strach, pričom popísal ich spolunažívanie v predchádzajúcich rokoch. Tvrdenia, že mal žalobkyňu chytiť pod krk a vyhrážať sa jej, ako aj, že sa mal správať vulgárne k jej otcovi, označil za nepravdivé. Pokiaľ ide o žalobkyňou uvádzaný incident zo dňa 17.12.2023, uviedol,

že tento prebehol inak, než uviedla. On verbálne nezaútočil na jej otca, naopak, snažil sa ho ukládať, pretože prišiel po prechádzke domov rozrušený a plakal, že on už to neznesie a že prečo musí byť také nepriateľstvo medzi jeho deťmi (žalobkyňou a jej bratom). Následne si išiel ľahnúť do spálne na poschodí a ležal v nej aj v čase príchodu žalobkyne. Keď žalobkyňa videla plačúceho otca, vbehla do spálne, zobudila ho a začala na neho útočiť, že čo spravil jej otcovi. Jeho vyhlásenie, že mu nič nespravil, nebrala do úvahy a keď sa postavil z postele, zaútočila na neho fyzicky a dala mu facku. On ju odsotil, aby nepokračovala v útoku, ale ona pokračovala v útokoch verbálnych, tak ju vytlačil zo spálne. Ďalej uviedol, že aj po vykázaní z nehnuteľnosti ho niekoľkokrát telefonicky kontaktovala, aby jej pomohol a poradil, čo neodmietol. Po vykázaní príslušníkmi PZ z nehnuteľnosti žalobkyňi sám navrhol, že do spoločnej nehnuteľnosti nebude vstupovať bez toho, aby o tom vopred vedela. S týmto súhlasila a vyjadrila sa, že podielové spoluvlastníctvo vysporiadajú. Je pre neho nepochopiteľné, že on musel opustiť spoločnú nehnuteľnosť za situácie, že nemá kde bývať a žalobkyňa, ktorá vlastní plne funkčný rodinný dom, v spoločnej nehnuteľnosti zostať mohla. Uviedol, že sprostredkovane komunikuje so žalobkyňou a navrhol jej uzavretie dohody, podľa ktorej by sa sám vzdal užívania nehnuteľnosti do zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Dňa 10.01.2024 bola táto dohoda medzi účastníkmi riadne uzavretá v písomnej forme. Obaja účastníci tejto dohody jej uzavretím deklarovali, že majú záujem rešpektovať stav a režim užívania nehnuteľnosti v zmysle dohody, takúto formu považujú za platnú. Pokiaľ žalobkyňa k uzavretiu dohody pristúpila po vydaní neodkladného opatrenia, uviedol, že neodkladné opatrenie jej uzavretím stráca na opodstatnenosti a účelnosti. V čase vydania napadnutého uznesenia nebolo podľa jeho názoru nevyhnutné mu dočasne zakázať vstup do predmetnej nehnuteľnosti, ani ukladať mu, aby sa nepriblížil k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil v napadnutých výrokoch tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietne.

3. K odvolaniu žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu podala žalobkyňa vyjadrenie. Uviedla, že po preštudovaní odvolania jej nie je celkom jasné k čomu sa má vyjadrovať. Žalovaný si zrejme mylí dva rôzne inštitúty, a to zákaz priblíženia sa k nej a úpravu práv a povinností k dieťaťu, ktoré s daným konaním o neodkladnom opatrení nemá nič spoločné. Tvrdenia žalovaného sú vyfabulované. Žalovaný sa stavia do pozície trpiaceho otca, ktorému nie je umožňovaný styk s dieťaťom a dokonca sa stavia do pozície ňou napadnutého. Namietala, že žalovaným predložená fotografia nie je totožná s tou, ktorá je založená do spisu I. D. E. E., ktoré riešilo ňou iniciované konanie o jej napadnutí žalovaným a ktoré bolo postúpené na prejednanie priestupku. Žalovaný sa snaží navodiť, že všetky situácie sa týkajú maloletého dieťaťa a údajného neumožnenia styku so synom. Žalovaný si pritom svoje tvrdenia neguje, keď na jednej strane tvrdí, že mu bolo umožnené, aby prespal v jej dome a na druhej strane uvádza, že od rozvodu mu nebol umožnený styk so synom. Pritom to bol práve žalovaný, kto v rámci konania o rozvode nechcel upraviť styk s dieťaťom. Ona mu pritom styk s dieťaťom naďalej umožňovala, a to aj v čase, keď so žalovaným nekomunikovala; vtedy na styk žalovaného s dieťaťom chodil priateľ jej sestry. Bola rada, že si od dieťaťa aspoň na chvíľu oddýchne, keďže syn mal diagnostikovaný aspergerov syndróm (s hyperkinetickým syndrómom ťažkého stupňa), čo znamená, že bol 12 až 15 hodín denne hyperaktívny, až do doby, kým od únavy doslovne neodpadol. Zdôraznila, že pre dané konanie nie je diagnóza syna dôležitá, ale dôležité je to, že aspergerov syndróm sa v plnom rozsahu prejaví okolo tretieho roku života dieťaťa a spravidla na základe spúšťača, ktorým môže byť pre dieťa nedokázanie spracovania nejakej emócie. Paradoxom je, že práve otec dieťaťa, kvôli tomu, že ona odmietla ísť k jeho matke, bol spúšťačom celej mašinerie rozvinutia aspergerovej symptomatiky, čo sa odohralo na Veľkú noc 2023. Dodala, že nevie akú verziu Google maps žalovaný má, keď sa podľa nej nachádzal niekde inde ako pred jej domom a chodil s autom hore - dolu, čo má ona zachytené na zázname z kamery na jej dome. Navyše, služobné auto môžu okrem žalovaného používať aj iné osoby a podľa vyjadrenia IT odborníkov nie je problém do aplikácie Google maps nahodiť čokoľvek. Nemá pochyb o tom, že žalovanému nejde o styk s dieťaťom, keďže pre to, aby sa styk realizoval, neurobil jediný krok. Žalovaný si so svojim pseudo záujmom o styk s dieťaťom iba vydobíja jej nechcenú pozornosť. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že ona neotvára na zvonček, všetci od poštarčky a kuriérov vedia, že zvonček nemá kvôli synovi, ktorý je citlivý na zvuky a vyvoláva to v ňom záchvat paniky. To, že otec dieťaťa nevie, že nemá zvonček 4 roky, je smutné. Dodala, že keďže žalovaný opakovane pri stretnutiach vyvoláva konflikty, medzi stranami dochádzalo k fyzickým atakom, zo strany žalovaného pri každej hádke dochádzalo k neverbálnej provokácii, niet dôvodu, aby bolo umožnené mu v tom pokračovať.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, odvolaním nebolo napadnuté, preto je v tejto časti právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

9. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

10. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že pred začatím konania vo veci samej sa žalobkyňa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd žalovanému zakázal sa k nej priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Svoj návrh odôvodnila opakovanými verbálnymi a fyzickými atakmi počas ich 4 ročného spoluzitia, keď na základe takéhoto správania žalovaného podala na neho trestné oznámenie pre nebezpečné vyhrážanie, ktoré je ďalej riešené v priestupkovom konaní, pričom žalovaný bol právoplatne odsúdený pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami a nie je pre neho problém si zaobstaráť zbraň, ďalej žalobkyňa poukázala aj po odchode žalovaného z jej domácnosti u neho na pretrvávajúce nevyspytateľné správanie, vstupovanie bez jej súhlasu na jej pozemok, vyčkávanie a vozenie sa v aute pred jej domom, pričom u nej pretrváva obava o zhoršovanie sa negatívneho správania žalovaného, keď aj intenzita „týchto návštev“ u nej vyvoláva pocity, že je ohrozená na telesnej integrite. Jej strach zo žalovaného a jeho správania má pritom vplyv na jej psychiku, pričom jej nálada má následne vplyv aj na správanie sa maloletého syna, trpiaceho aspergerovým syndrómom, ktorý veľmi citlivo reaguje na všetky podnety. O svojich tvrdeniach predložila súdu ako dôkaz uznesenie I. D. E. E. o odovzdaní veci ohľadne podozrenia zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania na prejednanie priestupku I. J. F. E., uznesenie o vznesení obvinenia voči žalovanému pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, fotokópiami fotografií auta žalovaného pred domom žalobkyne.

12. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

13. Neodkladné opatrenia, vydané podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) CSP, sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, ktoré vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná.

14. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, a pod.

15. Integritou v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP sa rozumie z jazykovedného hľadiska celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia.

16. Vo veciach domáceho násillia vrátane ohrozenia telesnej a duševnej integrity pritom možno spravidla vychádzať len z tvrdení navrhovateľa, záznamov polície, lekárskeho správ, oznámenia o priestupku či trestnom čine, podaní v priestupkovom či trestnom konaní a pod.

17. V posudzovanom prípade je nesporné, že medzi stranami existuje vzťah, pretože účastníci konania sú bývalými manželmi, ktorí spolu žili v spoločnej domácnosti, v rodinnom dome žalobkyne v E. E.. Z manželstva strán sporu pochádza mal. H., nar. XX.XX.XXXX.

18. Z obsahu predloženého spisového materiálu i odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie mal potrebu bezodkladnej úpravy pomerov osvedčenú nielen zo subjektívnych tvrdení žalobkyne, produkovaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale súčasne vychádzal aj z listinných dôkazov, predložených súdu s návrhom. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že tento skutočnosti tvrdené žalobkyňou u v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zásade popiera, svoje správanie zľahčuje a tvrdí, že má záujem iba o kontakt so synom. Je nepochybné, že rozporné tvrdenia strán by bolo možné odstrániť v procese dokazovania v riadnom súdnom konaní, avšak v danej veci ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia s nižším štandardom preukazovania, resp. osvedčenia tvrdených skutočností, pričom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v konaní osvedčila základné náležitosti pre úspešné nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP.

19. Vo vzťahu k uloženej povinnosti žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov odvolací súd uvádza, že toto obmedzenie sa nevzťahuje na situácie, kedy by sa mohli strany sporu ocitnúť spolu v budove súdu alebo iného orgánu verejnej moci.

20. Nakoľko sa žalobkyňa podaným návrhom domáhala, aby súd uložil žalovanému tento zákaz bez časového obmedzenia, teda bez toho, aby na toto konanie nadväzovalo konanie vo veci samej, súd v súlade s ust. § 336 ods. 1 CSP správne uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, čím je ohraničená dĺžka trvania nariadeného neodkladného opatrenia.

21. Pokiaľ ide o listinné dôkazy predložené žalovaným v odvolacom konaní, tieto podľa názoru odvolacieho súdu neboli spôsobilé spochybníť osvedčenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze priblížiť sa k žalobkyni. V zmysle § 329 ods. 2 CSP je pre rozhodnutie odvolacieho súdu závažný stav existujúci v čase vydania napadnutého uznesenia (stav ku dňu 28.11.2023). Odvolací súd dodáva, že ak žalovaný tvrdí, že pred dom žalobkyne nechodí a nesnaží sa s ňou fyzicky kontaktovať, nemôže mu nariadené neodkladné opatrenia „vadiť“.

22. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že v prípade, ak žalobkyňa nepodá v stanovenej lehote žalobu vo veci samej (výrok III. napadnutého uznesenia), súd neodkladné opatrenie podľa § 336 ods. 3 CSP zruší.

23. Na základe uvedených skutočností bol záver súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, ako aj o uložení povinnosti podať žalobu vo veci samej správny, preto odvolací súd uznesenie

súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, a preto odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP aj výrok VI. napadnutého uznesenia ako závislý výrok v zmysle § 379 písm. a) CSP.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, patrí je preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).